

Slepačia Polievka pre Dušu

Odkazy z neba

101 zázračných príbehov o svedectvách
z neznáma, úžasných prepojeniach
a láske, ktorá neumiera

Jack Canfield,
Mark Victor Hansen
& Amy Newmark

Slepačia Polievka
pre *Dušu*

Odkazy z neba

101 zázračných príbehov
o svedectvách z neznáma,
úžasných prepojeniach a láske,
ktorá neumiera

Jack Canfield
Mark Victor Hansen
& Amy Newmark

EASTONE BOOKS

*Chicken Soup for the Soul: Messages from Heaven
101 Miraculous Stories of Signs from Beyond, Amazing Connections, and Love that
Doesn't Die* by Jack Canfield, Mark Victor Hansen, Amy Newmark

Copyright © 2010 Chicken Soup for the Soul Publishing LLC All Rights Reserved.
www.chickensoup.com

Slovak edition © 2012 by Eastone Group, a.s.
Z anglického originálu *Jack Canfield, Mark Victor Hansen, Amy Newmark – Chicken
Soup for the Soul: Messages from Heaven* vydaného vydavateľstvom Chicken Soup
for the Soul Publishing LLC preložil Michal Zidor. V roku 2012 vydalo vydavateľstvo
Eastone Books, Bratislava.

www.eastonebooks.com

Translation © 2012 Michal Zidor
Verše preložila: Jana Báliková
Jazyková korektúra: PhDr. Katarína Vilhanová
Layout: Studio Eastone

Tlač: Těšínská tiskárna, a.s.

Všetky práva vyhradené.
Okrem použitia ukážok pre účely recenzie a kritiky žiadna časť tejto knihy
nesmie byť reprodukováaná ani šírená v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek
prostriedkami bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

ISBN 978-80-8109-210-7

OBSAH

①

Do neba a späť

1	Cesta do neba, <i>Christy Johnson</i>	2
2	Určite príď tiež, <i>Phyllis Cochran</i>	6
3	Odprevádzanie dcéry do neba, <i>Denise Bernadette Fleissner</i>	10
4	Ohromne zábavné, <i>Melissa R. Wootan</i>	15
5	S Bertom na ceste domov, <i>Shirley Nordeck Short</i>	18
6	Nádej, <i>Brenda Louque</i>	21

②

Zázračné prepojenia

7	Mama to vie najlepšie, <i>Carolyn Hall</i>	26
8	Navždy ťa budem ľúbiť, <i>A. B. Chesler</i>	31
9	Odpovede z iného sveta, <i>Sheila Sowder</i>	34
10	Mám ju, <i>Mary P. Collins</i>	38
11	Nočný chichot, <i>Laura M. Fabiani</i>	40
12	Návšteva s mamou, <i>Jean Vaux</i>	43
13	Správa pre mamu, <i>Sonja Herbert</i>	46
14	Hlas anjela, <i>Joyce Sudbeck</i>	50
15	Presýpacie hodiny lásky, <i>Janice Miner Holden</i>	54
16	Nie úplne sám, <i>Sally O'Brien</i>	57
17	Môj otec hovorí s duchmi, <i>Camille Hill</i>	60

③

~~~~~ Svedectvá z neznáma ~~~~~

18	Všetko nejlepší, moje slniečko, <i>Monica A. Andermann</i>	64
19	Nevysvetliteľný dar, <i>Susan L. Ellis</i>	68
20	Práve vtedy, keď ho potrebovala, <i>Tammy A. Nischan</i>	71
21	Môj záhradný anjel, <i>Monica A. Andermann</i>	74
22	Znamenie môjho syna, <i>Cathy Pendola</i>	76
23	Keď si doma, zatrúb, <i>Maril Crabtree</i>	78
24	Šarlátové krídlo, <i>Esther Griffin</i>	81
25	Tanec s anjelmi, <i>Mary Z. Smith</i>	83
26	Nezabudnutý, <i>Terri Elders</i>	86
27	Mucha na stene, <i>Ferida Wolff</i>	89
28	Pekne upravená, <i>Lee Rothberg</i>	91
29	Nebeská dúha, <i>Heather King McGee</i>	94

④

~~~~~ Sny a predtuchy ~~~~~

30	Odkaz, <i>Margo Berk-Levine</i>	98
31	Správa od mamy, <i>Renie Burghardt</i>	102
32	Srdcový záchvat, <i>Jeanne Blandford</i>	105
33	Dedkova návšteva, <i>Linda Apple</i>	109
34	Počúvaj svoju mamu, <i>Marcia Rudoff</i>	112
35	Sen, <i>Marilyn Ellis Futrell</i>	114
36	Jahodové záhony, <i>Brianna N. Renshaw</i>	116
37	Znak priateľstva, <i>Bonnie L. Beuth</i>	119
38	Tommyho návšteva, <i>Virginia Kroll</i>	122
39	Neobyčajný návštevník, <i>Val Muller</i>	125

⑤

~~~~~ Povedal mi to anjel ~~~~~

40	O dva roky, <i>Marilyn Zapata</i>	130
41	Ockov anjel, <i>Brittini Jean Watkins</i>	134

42	Zachránená „pohľadom“, <i>Caroline S. McKinney</i>	138
43	Opäť nájdí lásku, <i>Tammy Ruggles</i>	140
44	Návšteva, <i>Carol Huff</i>	143
45	Odomknuté dvere, <i>Dana J. Barnett</i>	146
46	Návštevne hodiny, <i>Erin Solej</i>	149
47	Nebeská rada, <i>Kristi Paxton</i>	152
48	Prvorodené dcéry, <i>Suzanne Baginskie</i>	154
49	Licencia na lásku, <i>Luann Warner</i>	157

⑥

~ Láska, ktorá neumiera ~

50	Pretože som videla Alana, <i>Grace Rostoker</i>	162
51	Kým nebola pripravená, <i>Val Muller</i>	166
52	Posledný bozk, <i>Diana DeAndrea-Kohn</i>	169
53	Nebeská vôňa, <i>Annmarie B. Tait</i>	172
54	Tiché melódie, <i>Tara Scaife</i>	175
55	Kadie, <i>Chelsey Colleen Hankins</i>	178
56	Posledné stretnutie s Lucille, <i>Kim Stokely</i>	180
57	Dotyk nebies, <i>Cheryl Moss Pierson</i>	184
58	Fialové ruže, <i>Tracey Miller Offutt</i>	187

⑦

~ Povedať zbohom ~

59	Posledná návšteva, <i>Lisa Wojcik</i>	192
60	Bozk na rozlúčku, <i>Lonnie Frock</i>	196
61	Nerozlučná priateľka, <i>Linda O'Connell</i>	198
62	Je to v poriadku, <i>John E. Miller</i>	201
63	Temná pani, <i>Marcia E. Brown</i>	204
64	Posledný dar, <i>Cathy C. Hall</i>	207
65	Nebeská čokoláda, <i>Barbara Canale</i>	211
66	Presne to, čo som potrebovala, <i>Amy Schoenfeld Hunt</i>	214
67	Sedem dvadsať, <i>Jennifer L. Short</i>	217

8

Zoslané nebesami

68	Malý štuchanec, <i>Pat Wahler</i>	222
69	Poznámkový lístok, <i>Debra Ayers Brown</i>	225
70	Narodeninový darček, <i>Deborah Sturgill</i>	229
71	Jasná vec, <i>Mary Knight</i>	232
72	Lámanie bariér, <i>Timothy Martin</i>	235
73	Amandine narcisy, <i>Kim Seeley</i>	238
74	Marina pieseň, <i>Mary Potter Kenyon</i>	241
75	Môj motýľ, <i>C.G. Morelli</i>	245
76	Šesťpalcové pravítko, <i>Linda Benfield</i>	248
77	Lekcie umenia, <i>Janie Dempsey Watts</i>	250
78	Ďakujem, ocko, <i>Mary Beth Sturgis</i>	254
79	Úžasná milosť, <i>Shirley Nordeck Short</i>	258

9

Poslovia a anjeli

80	Nebeská pošta, <i>Joanne Kraft</i>	262
81	Darček od mojej nebeskej kmotry, <i>Penny Orloff</i>	265
82	Križovatka, <i>Michelle Tompakov Muller</i>	268
83	Fotografia, <i>Melissa R. Wootan</i>	271
84	Nebeské párky v rožku, <i>Michelle Close Mills</i>	274
85	Náš malý anjelič, <i>Carol Reed</i>	278
86	Áno, verím, <i>Janice Flood Nichols</i>	280
87	Nebeský poradca, <i>Sage de Beixedon Breslin</i>	283
88	Jonino zjavenie, <i>Jeri Chrysong</i>	286
89	Samuelov sľub, <i>Samantha Ducloux Waltz</i>	288

10

Vyslyšané modlitby

90	Peniaze z neba, <i>Joan Eva Engelbart</i>	294
91	Báseň, <i>Andrea Peebles</i>	297
92	Hľadanie morských fazuliek, <i>Wendy Delaney</i>	300

93	Slzy na rozlúčku, <i>Norma Favor</i>	303
94	Babičkina prešivaná deka, <i>Jeri McBryde</i>	305
95	Azalka, <i>Nina Taylor</i>	308
96	Prosím, odpusť mi, <i>Jane McBride Choate</i>	310
97	Správa od anjela, <i>Mary Alice Dress Baumgardner</i>	312
98	Telefón, <i>Donna Teti</i>	315
99	Šek, <i>Lettie Kirkpatrick Burress</i>	319
100	Tie najmenšie veci, <i>Dan Reust</i>	322
101	Citrónová torta, <i>Helen R. Zanone</i>	326
	O našich prispievateľoch.....	329
	O autoroch knihy.....	344
	Ďakovanie.....	346
	O Slepácej polievke pre dušu.....	347

Prvá kapitola

Do neba a späť

Cesta do neba

Pokoj nespôsobuje absencia trápenia, ale prítomnosť Boha.

- neznámy autor

hlave mi hučali doktorove slová: „Bohužiaľ, Jake to neprežil.“ Neveriacky som tresla slúchadlom. Vzlykajúc som sa zviezla na pult.

Môj snúbenec schytil moju peňaženku a rýchlo ma viedol k svojmu autu. Keď sme dorazili do nemocnice, pohľad na môjho päťročného syna Garretta bol strašný. Krv z rán na jeho tvári už zaschla a sčernela. Na prvý pohľad sa zdalo, akoby mu ten náraz vybil všetky zuby.

„Ahoj, Garrett,“ povedala som a keď som ho pobožkala na čelo, snažila som sa nasilu usmiať.

„Odkiaľ máš toho plyšového medvedíka? Je rozkošný.“

„Dal mi ho ujo v sanitke,“ podarilo sa Garrettovi povedať cez opuchnutú sánku.

Tak ako väčšina malých chlapcov, aj Garrett bol fascinovaný ľuďmi, ktorí riešili krízové situácie. Jeho najobľúbenejším televíznym programom bol seriál

o núdzových prípadoch. Pred začiatkom seriálu si na koberci pred televízorom zoradil všetky svoje elektrické záchranné autíčka. Jeho zbierka hasičských vozov, policajných áut a sanitiek bola pripravená na akciu. Nikdy by mi nenašlo, že bude obeťou vo svojej vlastnej epizóde.

Naraz sa závesy roztiahli a do miestnosti vstúpil lekár. „Musíme zistiť, či nemá vnútorné krvácanie. Keďže Garrett nemôže prehltnúť kontrastnú látku, musíme mu vložiť cez nos do krku hadičku a vstreknúť tú látku cez ňu, aby sme mohli urobiť röntgenovú snímku. Chcete ostať s ním a držať ho za ruku?“

„Samozrejme.“ Sťažka som prehltna a snažila som sa potlačiť slzy. Bolo mi jedno, že nedokážem sledovať ani to, ako mi berú moju vlastnú krv.

Zvyšok dňa bol ako rozmazaná šmuha. Okrem množstva telefonátov a davu návštevníkov si pamätám len to, že sa vo mne začal usadzovať zvláštny, ale vítaný pocit pokoja. Neskôr v ten deň nám lekár povedal prvé dobré správy.

„Garrett má tenučkú fraktúru sánky, ale röntgenové snímky neukázali žiadne vnútorné krvácanie.“

Opuchy na Garrettovej tvári mu veľmi nedovoľovali nejako sa zatvárať, ale bola som si istá, že sa snaží usmiať. Nechcel, aby som si robila starosti. Čoskoro zadriemal.

Nasledujúce ráno som Garrettovi nakvapkala do úst detským kvapkadlom trochu džúsu. „Čo sa deje, mami?“

„Nič,“ zaklamala som. Aj keď som vo svojom vnútri cítila pokoj, v skutočnosti som nemala ani poňatia, ako mu poviem o jeho dvojročnom bračekovi Jakovi.

„Mohla by si počkať, kým sa na Jaka neopýta Garrett,“ radili mi moji priatelia. Najskôr to vyzeralo ako dobrý plán, ale Garrett sa ma na to neopýtal ani po štyroch dňoch.

Keďže sa blížil deň pohrebu, môj snúbenec sa začal znepokojovať. „Chceš, aby som sa s ním pozhováral?“ opýtal sa John.

„Nie.“ Povzdychla som si. „Musím to urobiť sama.“

Keď som vstúpila do miestnosti, Garrettovi sa rozjasnila tvár. „Pozri, mami! Bruce mi priniesol ďalšie plyšové zvieratká. Aj transformera, ktorého som chcel – volá sa Optimus Prime.“

„To je milé, zlatko.“ Váhavo som si k jeho posteli prisunula stoličku.

„Garrett,“ začala som.

„Áno, mami?“

Moje telo bolo zrazu ako paralyzované. „Neviem, ako ti to mám povedať...“ odmlčala som sa a zalapala som po dychu. „Ide o Jaka. Jake to neprežil.“ Po tvári mi stekali slzy. Nemohla som ani dvihnúť pohľad.

„Mami, ale ja to už viem.“

„Ty to vieš?“ Spadla mi sánka. „Ako to, že to už vieš?“

„Po tej nehode som mal ísť do neba s Jakom.“ Garrett vyletel s Optimom Primom do vzduchu. Napodobnil zvuky výstrelov, keď porážal svojich neviditeľných nepriateľov. „Jake musel vojsť dnu, ale mne Boh povedal, že môj čas ešte nenastal.“

Naraz som sedela na okraji stoličky. „Aké bolo nebo?“

„Mami!“ Garrett s predstieraným pohoršením prižmúril oči. Položil svojho transformera. Na tvári sa mu objavil rozpačitý výraz. „Mami! To ti nemôžem povedať!“

„Prečo nie?“ naliehala som naňho.

„To je prekvapenie!“

„Som si istá, že Bohu nebude prekážať, keď mi to povieš, Garrett. Pochopí to, veď som tvoja mama.“

„Nie, mami, nemôžem!“

„Prečo nie?“

„Lebo. Boh mi povedal, že to je prekvapenie.“

Vrátil sa ku hre so svojimi hračkami, zatiaľ čo ja som si ohromene sadla späť na stoličku. Garrett si našiel skvelý čas na tajnostkárstvo. V minulosti vyžrádzal tajomstvá na počkanie, no teraz mal zamknuté ústa.

Pokoj, ktorý Garrett cítil, ešte znásoboval ten môj. Na Jakovom pohrebe sme mali obaja príhovor. Držala som mu mikrofón, kým pred stovkami prítomných rozprával príbeh o tom, ako odprevádzal svojho malého bračeka do neba. Počas dní a týždňov, ktoré nasledovali po jeho prepustení z nemocnice, som sa z neho snažila dostať nejaké podrobnosti, ale už mi o tom nechcel nič povedať. Bola som ohrozená jeho detskou dôverou, no bojovala som so skepsou. Bol Garrett skutočne v nebi alebo šlo len o výplod jeho päťročnej predstavivosti?

Deti si niekedy vedia vymyslieť úžasné príbehy. Ak si to však len nahováral, preňho to určite fungovalo. Nezдалo sa, že by cítil žiaľ, ako to predpovedajú knihy o prekonávaní bolesti zo straty blízneho. Nikdy nemal zlé sny o tej nehode. A aj keď jeho biologického otca nakoniec odsúdili za usmrtenie človeka z nedbanlivosti, pretože šoféroval pod vplyvom niekoľkých narkotík, Garrett

naňho nebol nahnevaný. A predsa som sa v tom vrtala a vrtala a snažila som sa, aby mi o svojej púti do neba niečo povedal.

Až nakoniec som dôvod jeho nezvyklej mlčanlivosti odhalila.

Jedného dňa som čítala náboženské príbehy, tak ako každé ráno, a v Biblii som narazila na príbeh o jednom človeku, ktorý bol v nebi. Nemohol opísať, čo videl, pretože to bolo tajomstvo. Žasla som. V Druhom liste Korinťanom apoštol Pavol vraví, že sa ocitol v „treťom nebi“, kde počul neopísateľné veci – také, ktoré človeku nie je dovolené prezradiť.

Pavol sa dostal k rovnakému tajomstvu ako Garrett.

Na chvíľu som sa pri tých riadkoch zastavila. O tom, čo Garrett uvidel, nemohol rozprávať. Skutočne to bolo tajomstvo. Nebola to rozprávka – bol to príbeh viery.

Zatvorila som Bibliu. Moje pochybnosti sa konečne vytratili. Kto som ja, aby som sa snažila rozlúsknuť božské tajomstvo? S úžasom som si uvedomila, že táto púť do neba doňho vliala pokoj uprostred nášho nešťastia. Už nikdy nebudem pochybovať o viere dieťaťa ani o schopnosti Boha vliať do človeka pokoj, keď sa topí v nešťastí.

Predovšetkým, keď ide o jeho drahé deti.

* * *

Jakova smrť zmenila môj osud. Vďaka pokoju a radosti, ktoré som cítila vo svojom žiali, som začala písať. Jakov odkaz vo mne svojím spôsobom pretrváva. Čo sa týka Garretta, má devätnásť rokov a aj keď o svojom výlete do neba stále veľmi nehovorí, vnútorný pokoj ho nikdy neopustil. Viem, že Boh má dobrý dôvod, prečo Garretta v ten deň do svojho tajomstva zasvätil. Aj keď by som o tom veľmi rada vedela viac, jedno viem určite – nebo je plné pokoja a radosti, pretože Garrett si z neho odniesol zásobu na celý život.

– *CHRISTY JOHNSON*

2 Slepačia Polievka pre Dušu

Určite príď tiež

*Trocha viery privedie tvoju dušu do neba,
no veľa viery vnesie nebo do tvojej duše.*

– neznámy autor

Tento príbeh som napísala a zdokumentovala pred rokmi počas choroby a smrti našej dcéry Susan. Dnes si uvedomujem, aký vplyv mali tieto okolnosti na každého člena našej rodiny. Nesieme si v srdci vieru, že jedného dňa uvidíme Ježiša, Susan a anjelov v nebi.

* * *

Naša sedemročná dcéra Susan ležala na jednotke intenzívnej starostlivosti a túlala sa niekde medzi neznámom a realitou. Na krátku chvíľu otvorila oči, pozrela sa na mňa a opýtala sa: „Kto bol ten muž, čo tu práve bol?“

„Myslíš ocka?“ opýtala som sa.

„Nie. Pst, zase sem ide.“ Susan zatvorila oči a opäť bola preč. Keď znova nadobudla vedomie, opýtala som sa jej: „Susan, ako ten človek vyzerá?“

„Pozri sa naňho sama,“ povedala. „Opäť prichádza. Idem spať lietať.“ Letmo som si prezrela miestnosť. Nikoho nebolo vidieť.

Bežala som zohnať pomoc. „Niečo sa deje so Susan!“ kričala som. „Myslím, že umiera!“

Keď jej sestrička skontrolovala životné funkcie, povedala: „Pozrite na ňu. Susan vyzerá šťastne. Z očí jej žiari radosť. Je v poriadku.“

Susan pred niekoľkými mesiacmi diagnostikovali zhubný mozgový nádor. V tú noc som padla na kolená a modlila som sa: „Si tu, Bože? Ak ma počuješ, prosím, daj našej rodine silu čeliť všetkému, čo nás čaká.“ Na ničom, čo som sa za všetky tie roky naučila v kostole, už nezáležalo. Musela som nájsť Boha sama.

Keď som v tú nedeľu popoludní odchádzala z nemocnice, mala som pocit, že Boh možno vyslyšal moje prosby. Susan mi odovzdala posolstvo.

„Vaša dcéra už možno nikdy nebude chodiť,“ povedal nám neurochirurg v deň, keď sme ju brali domov.

V priebehu niekoľkých krátkych týždňov sme Susan pozorovali, ako vstáva a skúša urobiť aspoň krôčik, až nakoniec prešla na koniec izby bez pomoci. Onedlho odložila svoje barly.

„Dajte tieto veci preč. Zvládnem to sama,“ zvolala.

Cítila som, že moje modlitby boli vyslyšané. Kým som raz ráno Susan kúpala, povedala mi: „Láska je skvelý spôsob, ako sa o niekoho starať.“

Nebola som si istá tým, čo som počula, a tak som sa opýtala: „Čo si vrela, Susan?“

„Láska je skvelý spôsob, ako sa o niekoho starať.“ Susanine myšlienky ma niekedy zaskočili, no vedela som, že majú duchovnú podstatu.

Po týždňoch, počas ktorých sa Susanin stav zhoršoval, začalo jej telo slabnúť, no psychicky pôsobila radostnejšie.

Vyhľadala som starú babičkinu Bibliu a hľadala som v nej odpovede na otázky týkajúce sa Boha. Jedno ráno som z nej čítala Susan. Keď som prečítala, že Ježiš je svetlo, povedala: „Ideme za tým svetlom, však, mami?“

Ideme za svetlom? Čudné. Aj naďalej som sa modlila k Bohu.

Ubíehali týždne – týždne liečby, pobytov v bunkách zbavených baktérií, krvných transfúzií a druhej operácie. Susan opäť zmietla lekárov tým, že sa znova naučila chodiť. Nikdy nestratila schopnosť jasne myslieť a hovoriť. Keď sedávala v obývačke a hrala stolné hry so svojou sestrou a bratom, zdalo sa, že je úplne zdravá. Naraz začala plakať.

„Chcem ísť spať a zase lietať.“

„Nechcela by si opustiť Michaela, Kristen, ocka a mamku, však?“

„Áno, chcela,“ povedala Susan.

„Ale nám by si chýbala,“ povedala som a pevne som ju objala.

„Tak dobre,“ vyhlásila Susan, vyskočila a vrátila sa ku hre. Myšlienka na lietanie Susan nikdy neopustila.

Po dvadsaťjeden mesiacoch choroby Susanino telo tretí raz skolabovalo. Prišla o zrak, ochrnula jej pravá ruka a noha a bola pripútaná na lôžko, ale rozprávala plynule a priam žiarila radosťou.

„Mumzy-Poo,“ zakričala z postele a zasmiala sa, pričom použila svoju obľúbenú prezývku pre mňa. Dvihla svoju zdravú ruku. So vztýčeným prstom vyhlásila: „Čoskoro budem mať narodeninovú oslavu. Na budúci týždeň som na ňu pozvala všetkých svojich kamarátov. Bude to ten najväčší večierok na svete.“

„Je len osemnásteho júna,“ povedala som. „Narodeniny máš tretieho júla.“

„Tak dlho nemôžem čakať,“ odvetila. Snažila som sa predstierať, že som to nezaregistrovala. Lenže jej ďalšiu vetu som počula veľmi jasne.

„Včera večer boli v mojej izbe anjeli,“ povedala vecne.

„Čo robili?“ opýtala som sa a snažila som sa znieť nenútene.

„Zleteli ku mne.“

Pamätala som sa na Susanine predchádzajúce výroky o lietaní, a tak som sa spýtala: „Kam tí anjeli odleteli?“

Očakávala som, že mi o tom bude dlho rozprávať.

Susan sa usmiala a ukázala na strop. „Leteli hore a potom boli preč.“

Anjeli! Ako súvisia so Susaninou vierou v Boha? Myšlienka na anjelov v tesnej blízkosti Susan ma znepokojila.

Po tej návšteve som si navrávala, že Boh vie, čo Susan potrebuje. Možno ju poletovanie anjeličkov rozveselí a pomôže jej. Lenže Susan ešte neskončila.

„Vieš čo, mami?“

„Áno?“

„Kedysi som mala krídla. Boli oranžové. Už veľmi skoro dostanem nové. Tentoraz budú žlté.“ Z jej slepých očí žiarilo svetlo. Čaká odo mňa, že prijmem túto informáciu s radosťou? Myšlienka na krídla, lietanie, anjelov a ďalšie nárážky na tieto neobyčajné stvorenia a ich priamu spojitosť so Susan mi trhali srdce. Nenachádzala som slov a snažila som sa zakryť slzy, ale Susan môj hrozný strach cítila.

„Pod sem, mami,“ prikázala. Silno ma objala zdravou rukou okolo krku a potichu ma utešovala. „Moja úbohá mamička. Neboj sa, je to v poriadku.“ Potichu som plakala, kým ma moje malé dievčatko chlácholilo.

Devätnásteho júna som tichučko vošla do jej izby. Zdalo sa, že Susan tvrdo spí. Občas sa pohla. „Mami,“ povedala ticho. „Keď ma odtiaľto dnes večer vezmú, určite príď tiež.“

„Ty nikam nejdeš, Susan. Mamka bude hneď vedľa teba.“

Kým opäť zaspávala, jej slová mi zneli v ušiach.

Dvadsaťdruhého júna skoro ráno som sa zobudila na šklbnutie. Vrhla som pohľad na Susan. Jej tvár bola skrútená v grimase. „Susan? Si v poriadku?“ opýtala som sa a jemne som jej hladila čelo. „Susan, som tu. Mamka je pri tebe.“ Žiadna odpoveď. Jej telom opäť zašklbalo.

„Susan? Susan?“ S každým ďalším zvolaním som bola zúfalejšia. Vzala som jej ruku do svojej, vrhla som sa na kolená vedľa jej postele a modlila sa.

Pri lúčoch skorého ranného slnka, ktoré na nás ostro dopadali, som v sanitke pobozkala Susan na rozlúčku. Ešte posledný raz som ju pobozkala a nechala som ju odísť. Keď som sa zohla, aby som zostúpila na chodník, prišiel za mnou Phil. „Je preč,“ zašepkal, akoby vedel, ako sa táto cesta skončí.

„Áno.“

Čakala som na chodníku a sledovala Phila, ako svojej drahej princeznej dáva láskyplné zbohom. Potom vyšiel von a plný žiaľu sa postavil vedľa mňa.

Po všetky dni, týždne a roky od tej chvíle si pamätám Susanine posolstvá. Každé z nich ma upokojuje. Susan mala pravdu. „Pozri sa sama,“ povedala mi. Boh mi v mojom trápení pomohol a dal mi silu a vieru, že raz aj ja uvidím Ježiša. Letmo mi ukázal, ako vyzerá nebo a jeho lietajúci anjeli.

Susan nás opustila pred svojimi deviatymi narodeninami. Predstavovala som si, ako si užíva svoj najväčší večierok na svete s anjelmi. Keď na ňu myslím dnes, vidím ju s novými žltými krídlami. Predstavujem si jej radostnú tvár, jej žiariace oči vo svetle krásnej Kristovej lásky. Dodnes si spomínam na jej posledné slová na zemi. „Určite príď tiež,“ povedala.

„Určite prídem, Susan,“ zašepkala som.

– *PHYLLIS COCHRAN*

3
Slepačia Polievka
pre Dušu

Odprevádzanie dcéry do neba

*Anjel môže osvietiť myšlienku a myseľ
človeka tým, že posilní jeho videnie.*

– sv. **Tomáš Akvinský**

azvonil telefón. Bolo pol dvanástej v noci. Moja sestra Yvonne volala z Iowy, ale prečo tak neskoro?

„Áno?“ povedala som v polospánku.

„Regina je na pohotovosti. Nevie, čo sa stalo. Teraz sa len modli. Kľakni si na kolená a modli sa. Zavolám ti, keď budem niečo vedieť. Niekoľko volá,“ povedala a zložila.

O štyri minúty volala Yvonne znova. „Zomrela!“ nariekala. „Och, Bože! Zomrela! Čo mám teraz robiť?“

Regina bola jedna z mojich štyroch sestier – bola dcérou, matkou, manželkou a dvojčatom. Mala štyridsaťtri rokov, keď zomrela na prietrž cysty. Jej odchod prišiel tak odrazu, že nikto nemal príležitosť sa s ňou rozlúčiť. Počas

hodín a dní, ktoré nasledovali po jej smrti, sa moja rodina utápala v neznesiteľnom žiali. Lenže v návale zmätku a zúfalstva sa začal odvíjať zázrak – nečakaný pohľad do ríše večného života.

Môj švagor mi volal hneď na úsvite ďalšieho dňa po Regininej smrti.

„Denise, musíš sem ihneď prísť. Tvoja matka sa celé ráno správa čudne,“ povedal. Keď som sa ho opýtala, čo robí, odvetil: „Rozpráva sa s Reginou.“

O dvadsať minút sme spoločne s ďalšou sestrou Kristen dorazili na miesto, kde strávili ostatní členovia našej rodiny poslednú noc. Mama sedela na stoličke pri kuchynskej linke s tvárou v dlaniach a plakala. Keď sme prišli, zdvihla hlavu.

„Vďaka Bohu, že ste prišli,“ povedala. „Je to naozaj zlý sen. Ale už sa skončil.“

Odmlčala sa a rozhladla sa okolo. „Kde som?“ opýtala sa. „Ako som sa sem dostala? Niektu tu nie je?“

Reginina sestra a dvojča sa ju snažila upokojiť. „Mami, si v Peorii. Priletela si sem s ockom lietadlom, pretože Regina zomrela.“

„Čo? To nie je možné,“ povedala. „Práve som s ňou bola.“ Ohromene som sa pozrela na svoje sestry.

„Niektu tu nie je?“ opýtala sa mama opäť, očami blúdila po miestnosti a hľadala svoje dcéry. „Jedna, dve, tri, štyri,“ počítala.

„Nie je tu,“ povedala som jemne. „Regina je preč, mami. Zomrela.“ Mama na mňa neveriacky hľadela.

Odrazu sa mamina poloha a správanie dramaticky zmenili. Vzpriamila sa na stoličke, uprela oči na niečo priamo pred sebou a začala hovoriť. Sprvu som nevedela, čo robiť, lebo ten rozhovor bol veľmi divný. No keď som sústredene počúvala, uvedomila som si, že keď sa mamino správanie zmenilo, začala skrze ňu hovoriť Regina.

„Rýchlo,“ povedala som. „Potrebujeme si to zapísať. Mama nie je blázon. Myslím, že nám hovorí nejaký príbeh.“

Nasleduje upravený prepis slov, ktoré mama hovorila počas dvoch hodín. Odmlky v dialógu predstavujú chvíle, keď mama dočasne stratila spojenie s Reginou. Vtedy bola opäť zmätená, opakovala tie isté otázky a nevedela, kde je a prečo tam je. Práve počas týchto chvíľ straty spojenia sme si uvedomili, čo sa deje. Mama cestovala medzi dimenziami. Bola zmätená a dezorientovaná,